۶. راه‌گستر

واژگان توسعه

برنامه‌ریزی کلان PLANNING MACRO

عبارت است از فرایند تحلیل و پیش‌بینی و تخصیص منابع و امکانات اساسی کشور و به عبارت دیگر کوشش‌هایی در زمینه تحقق اهداف اساسی کشور، مجموعه‌ای از اهداف و بیان استراتژی‌ها، سیاست‌ها و سازماندهی لازم برای نیل به اهداف تعیین شده است. نوعی تصمیم‌گیری در سطح ملی است و کل جامعه و اهداف و استراتژی‌های اساسی توسعه کشور را مورد توجه قرار می‌دهد و در مقابل برنامه‌ریزی بخشی و منطقه‌ای به کار می‌رود.

برنامه‌ریزی اقتصاد کلان PLANNING MACROECONOMIC

فرایندی است برای تحلیل، پیش‌بینی و تعیین مقادیر متغیرهای اقتصادی، نظیر تولید ملی، درآمد ملی، صادرات و واردات و اشتغال، تعیین سهم بخش‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، دفاعی در جهت نیل به هدف‌های تعیین شده.

فرهنگ واژگان نظام فنی و اجرایی کشور
سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، ۱۳۸۲

۸. ره نمود

شعار هفته (۱۴)

مردم تقریبا در همه زمینه‌های زندگی خود با مشکلات جدی و متعدد مواجه‌اند. زمان آن فرارسیده است که اندیشمندان صالح و مدیران کاربلد جامعه برای جلوگیری از اتخاذ مجدد سیاست‌های دوربرگردانی، دوباره‌کاری‌ها، موازی‌کاری‌ها، پراکنده‌کاری‌ها، روش‌های منکی به آزمون و خطا و رفتارهای مدیریتی سلیقه‌ای، به رسالت تاریخی خود عمل نمایند. یا علی مدد

۱۰. راه‌شناسی

شناسنامه

۱- این راهنامه بر طبق اصل هشتم (امر به معروف و نهی از منکر)، مقدمه و اصل سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران (نظارت همگانی و مشارکت‌های اجتماعی در اداره امور کشور)، اعلامیه مجمع عمومی سازمان ملل متحد در سال ۱۹۸۶ (حق مردم بر توسعه) و قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات منتشر گردیده است.

۲- زیرساخت فکری این راهنامه، براساس مباحث نظری و عملی جنبش نرم‌افزاری و نهضت تولید علم طراحی شده است.

۳- محتوای علمی، آموزشی و اجتماعی راهنامه از سوی مرکز مطالعات راهبردی سیاست روز (وابسته به روزنامه سیاست روز) تهیه و ارائه گردیده است.

۴- گفتمان اجتماعی راه توسعه با کاری خودجوش، تمیزو نمونه آشکار آن‌به‌اختیار دراین‌باکارتن سطح‌برنامه‌ریزی کشورمی‌باتنیم‌معتقدبیدون حل مشکلات زندگی مردم‌بحث پیرامون توسعه‌معنی ندارد.

۵- تعریف قرارداد‌ی توسعه‌در این راهنامه عبارت‌از نوشته میان‌مدت و بلندمدت برای حل مشکلات و ارتقاء کیفیت مادی و معنوی زندگی مردم در سال ۱۳۹۷ و در کشور جمهوری اسلامی ایران است که با واژگان پیشرفت کمال، ترقی، سعادت، خوشبختی، تعالی، عمران، آبادانی، نوسازی و تکامل (بطور مت‌ت توسعه پایدار) دارای مشابهت نیست.

۶- بسیار شایسته است که راهبان گرامی برای کمک به گفتمان اجتماعی راه‌توسعه‌راهنامه‌رابرای استفاده‌دیگران در تالوی‌اعلانات محل کار،مراکز آموزشی،پژوهشی‌وفرهنگی خودتعب‌نمایند.

۷- به منظور ایجنسک فکری و پشتیبانی مجتوایی راه توسعه ایران اسلامی، نقل مطالب بدون ذکر ماخذ نیز آزاد است.

۸- در صورت تمایل مراکز آموزشی، پژوهشی و فرهنگی یا نذر و وقف علمی و پژوهشی، فایل راهنامه (با نام و لوگوی متقاضی) بصورت رایگان برای چاپ و نشر گسترده آماده تحویل است.

۹- راهیان گرامی در صورت تمایل می‌توانند نسخه PDF راه نامه را بکشنبه شب‌ها (از ساعت ۲۲ به بعد) از قسمت پیشخوان www. siasatrooz. ir دریافت نمایند.

۱۴. ره‌آورد

اخبار توسعه

بهمن آرمان، اقتصاددان و استاد دانشگاه:

جز در دوره سازندگی که برنامه‌های پنج ساله به بخشی از اهداف کمی خود دست یافتند، در سایر دولت‌ها توفیقی حاصل نشد. اگر زیرساخت‌های واقعی در بخش‌های صنعت، کشاورزی و خدمات فراهم شود، فقر در مسیر توسعه فرو می‌گیرد. در این صورت نیازی به صرف زمان و هزینه برای تنظیم برنامه‌هایی که با واقعیت‌های کنونی کشور در سطح داخلی و بین‌المللی فاصله دارند، نیست.

گفتمان اجتماعی راه توسعه ۱۴

حل مشکلات زندگی مردم

۲. ره‌نمون

هدایت حق‌گستر

قرآن کریم:
امه یهدون بالحق و به یعدلون.
(سوره اعراف، آیه ۱۸۱)

ترجمه:
گروهی که دیگران را به حق هدایت می‌کنند و به آن حکم می‌کنند.

پیام‌ها:
- اهمیت هدایت‌گری و عدالت‌گستری در مقیاس اجتماعی
- ضرورت پویایی اقشار اجتماعی در دعوت به حق و عدل
- توجه به هدایت‌گری به عنوان امر به معروف و نهی از منکر
- توجه به عدالت‌خواهی به عنوان شاخصه اصلی حاکمیت
- لزوم مشارکت مردم در برقراری هدایت و عدالت در جامعه

۴. راه‌دار

فهم بی‌خودی!

امام خمینی (ره):
غربی‌ها کوشش کرده‌اند که ما را از خودمان بی‌خود کنند، ما را میان تهی کنند، به ما این طور بفهمانند و فهمانده‌اند که خودتان هیچ نیستید.
(صحیفه نور، ج ۹، ص ۲۵)

پیام‌ها:
- بی‌خودی خود ما از خود و خودی‌ها
- توقیف غربی‌ها در نابودی خودباوری ما
- غرب‌گرایی و غرب‌زدگی یعنی میان‌تهی شدن ما
- نکوهش استفاده از دانش‌ها و روش‌های غربی
- لزوم استقلال‌طلبی در هویت ملی، خودشناسی و خودباوری

۳. راه‌گشا

مالیات بی‌آبادانی

امام علی (ع):
آنکه خراج گیرد و به آبادانی نپردازد، شهرها را ویران کند و بندگان را هلاک سازد.
(نهج‌البلاغه، ترجمه سیدجعفر شهیدی، خ ۵۳)

پیام‌ها:
- ضرورت اخذ مالیات از مردم فقط برای آبادانی
- ویرانی شهرها ناشی از بی‌اعتماد اجتماعی به حاکمان
- ایجاد ناامنی و هلاکت شهروندان در اثر بی‌اعتمادی به حاکمان
- وابستگی امنیت و آبادانی شهرها به اعتماد اجتماعی
- اهمیت عملکرد صحیح حاکمان در مصارف بیت‌المال

۵. راه‌بر

مهم‌ترین و سخت‌ترین!

مقام معظم رهبری:
پر کردن شکاف اقتصادی در بین مردم و رفع تبعیض در استفاده از منابع گوناگون ملی در میان طبقات مردم، مهم‌ترین و سخت‌ترین مسئولیت ماست.
(۱۳۸۳/۰۳/۱۴)

پیام ها:
- اهمیت مسئولیت حل مشکلات اقتصادی زندگی مردم
- ضرورت رفع تبعیض در استفاده از منابع ملی در جامعه
- نکوهش گسترش شکاف اقتصادی در میان طبقات اجتماعی
- توجه به اهمیت و دشواری حل مشکلات اقتصادی مردم
- لزوم تداوم تلاش‌ها برای مسئولیت رفع تبعیض در جامعه

۷. راه‌پیما

کارنامه ارزیابی مطالب

الف) روش ارزیابی مطالب این روزنامه دیواری از نظر کیفیت محتوا و میزان تاثیرگذاری، از طریق گزینه‌های سه رتبه‌ای و بشرح زیر انجام می‌شود:
- ضعیف: ۱
- متوسط: ۲
- خوب: ۳

ب) هر یک از مطالب را براساس شماره مطلب طبق الگوی بالا ارزیابی نمایید.

پ) به ترتیب شماره‌های مطالب عدد ارزیابی خود را از چپ به راست در قالب یک عدد ۱۷ رقمی تنظیم نمایید.

ت) سپس عدد مربوط به شماره روزنامه دیواری را به ابتدای رشته اعداد اضافه کنید.

ث) عـدد ۱۸ رقمی نهایـی را به شماره ۳۰۰۰۶۱۳۲۳۶۲۲۵ پیامک نمایید.

ج) رای شما اهمیت و کارایی مطالب روزنامه دیواری را تعیین می‌کند و در ماندن یا حذف یک مطلب تاثیر اساسی دارد.

۱۲. کژراهه

برنامه‌نویسی و توسعه ناهمتوازن در ایران

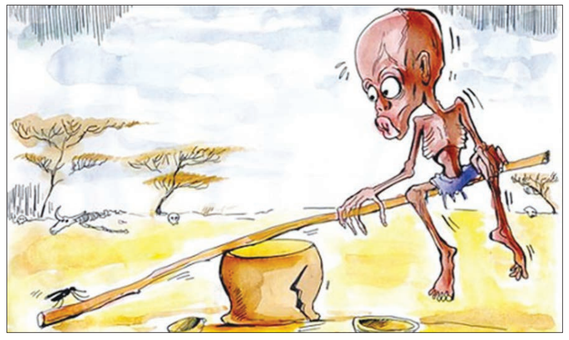

راهی محمدعلی نژری آبیاله

باعث منظم‌شدن برنامه‌های کوتاه‌مدت جهت دست‌یابی بهینه به اهداف بلندمدت می‌شود. باید همواره به خاطر داشت که استفاده از نظام برنامه‌نویسی یک سیاست موقتی است. یعنی به محض اینکه کشور به سطح قابل قبولی از توسعه مورد نظر خود رسید، باید به تدریج از نظام برنامه‌نویسی فاصله بگیرد تا اقتصاد بتواند در فضایی غیردستوری، مکانیزم‌های خود را فعال نموده و به سمت توسعه پایدار حرکت کند.

در این مرحله ماهیت برنامه به یک راهنما تغییر می‌یابد. اما به نظر می‌رسد در ساختار تصمیم‌گیری کشور، ماهیت برنامه‌نویسی به چزلسی از بوکراسی و دیوان‌سالاری رایج تبدیل شده است؛ تو گویی که قرار است دولت تا ابد از برنامه‌نویسی استفاده کرده و همچنان در حوزه‌های اقتصادی و اجتماعی مداخله مستقیم داشته باشد.

مقاومت دولت و مجلس در برابر جدا شدن از سیستم برنامه‌ریزی و در واقع حذف رانت‌های مختلفی که بواسطه برنامه‌نویسی ایجاد می‌شود، می‌تواند به طور جدی کشور را از توسعه متوازن دور نماید. در سیستم برنامه‌نویسی جاری، پس از اینکه لایحه برنامه پنج‌ساله توسط دولت تهیه شد، می‌بایست توسط مجلس شورای اسلامی تصویب گردد. این فرایند باعث می شود تا برنامه پنج‌ساله به شکل قانون درآمده و در مسیر اجرا با مشکلات کمتری روبرو گردد.

> با مرور برنامه‌های اجرا شده در گذشته روشن می‌شود که عدم شناخت صحیح مشکل اصلی از دیرباز یکی از زمینه‌های اصلی توسعه نامتوازن اقتصاد کشور بوده است. وجود هالو پراکنده و بعضا ناهمجهت، باعث کاهش قابل توجه کارآیی یک برنامه موفق می‌شود

اما طی شدن این مسیر بطور بالقوه و بالفعل برنامه را با تهدیدهای مختلفی مواجه می‌سازد. اگر سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی به عنوان مسئول اصلی تهیه برنامه توسعه کشور را تهادی کاملا کارشناسی در نظر بگیریم که برنامه را کاملا بر اساس ایده توسعه متوازن نوشته باشد، با آمدن لایحه به صحن مجلس، امکان جرح و تعدیل‌های نامحدودی بر ضوابط، اعداد و ارقام لایحه فراهم می‌شود.

توسعه کشور شاهدیم که اکثر شاخص ها به نقطه «ب» نرسیده‌اند و در سوی مقابل برخی شاخص ها نیز از نقطه «ب» فراتر رفته‌اند.

این نتایج باعث شده که عده قابل توجهی از جامعه‌نظران اساسا با دیده تردید به کارکردهای برنامه‌نویسی در ایران بنگرد. زیرا ارکان مختلف اقتصادی، سیاسی و اجتماعی ایران نگرش مشترک و صحیحی نسبت به مفهوم و جایگاه برنامه‌نویسی ندارند. به طوری‌که برخی مسئولان در گذشته موفقیت را در این می‌دانستند که زودتر از موعد پایان برنامه، به اهداف آن دست یابند و از آن عبور کنند! تحقق پیش از موعد اهداف دقیقا به این معناست که منابع به شکل برنامه‌ریزی شده تخصیص نیافته و این امر نیز بدین معناست که با برنامه نوشته شده غلط بوده و یا اعتقادی به فلسفه برنامه‌نویسی وجود نداشته است.

نتیجه هر دو حالت این است که منابع به شیوه‌ای خارج از منطق اصلی و دیرباز یک که پیامد آن توسعه نامتوازن خواهد بود، استفاده از نظام برنامه‌نویسی در واقع بهانه نمودن زمینه و مقدمات لازم برای توسعه یافتگی است و حرکت به سمت توسعه یافتگی نه تعلل را بر می تابد و نه شتاب‌زدگی را. اما این مسئله عمدتا از جانب سیاست‌مداران به رسمیت شناخته نمی‌شود و بعضا به دلیل عمق یافتن بحران و ناکامی تعطیل می‌گردد.

استفاده از نظام برنامه‌نویسی در واقع در قالب شعارهای توخالی و زبان بازی‌های مرسوم بهره مند شد. تاریخ گواهی خواهد داد که فرزندان شجاع اسلام و انقلاب در زمانی که کشور از هر سو تحت فشار ابرقدرت‌ها، دشمنان خارجی و دسیسه‌های آنان است، چگونه لباس ذلت را در درون جامعه خود را به تن کرده است و قصد تکرار حماسه دفاع‌مقدس را در عرصه نااندیشانه‌ای، غفلت‌ها، فراموشی‌ها، سطحی نگری‌ها، ناتوانستن‌ها، خطاها و روزمرگی‌های برنامه‌های پنج ساله توسعه و برنامه‌های سالانه اداره کشور دارد.

گرایش‌های تخصصی فراخوان

گرایش‌های تخصصی این فراخوان اجتماعی شامل مدیریتی، ادبی، فرهنگی، هنری، سیاسی، مطبوعاتی، رسانه‌های دیجیتال، سازمان‌های مردم نهاد، نخبگان، اقشار اجتماعی و بین‌المللی است.

۱- ره یوان مدیریتی فرزند زمانه: مدعوین شامل اعضای تقسیم کار ملی در برنامه‌های توسعه پنج ساله و برنامه‌های سالانه که عبارتند از دفتر مقام معظم رهبری، دولت جمهوری اسلامی ایران، مجلس شورای اسلامی، قوه قضاییه، شورای نگهبان قانون اساسی، مجمع تشخیص مصلحت نظام و نهادهای نظارتی

– رکاویزه اختصاصی: پاسخگویی نسبت به اهداف، وظایف و ماموریت‌های قانونی پیرامون برنامه‌های پنج ساله توسعه و برنامه‌های سالانه و حل مشکلات زندگی مردم

۲- ره یوان ادبی فرزند زمانه: مدعوین شامل شعرا، ادیبان و نویسندگان

– رکاویزه اختصاصی: تولید شعر، متون ادبی، داستان کوتاه، طنز، خاطره و زمان پیرامون برنامه‌های پنج ساله توسعه و برنامه‌های سالانه و حل مشکلات زندگی مردم

۳- ره یوان فرهنگی فرزند زمانه: مدعوین شامل نویسندگان، محققان و اهالی فرهنگ

– رکاویزه اختصاصی: تولید مقاله، پژوهش، پایان نامه، کتاب، نشریه و سایر محصولات و آثار فرهنگی پیرامون برنامه‌های پنج ساله توسعه و برنامه‌های سالانه و حل مشکلات زندگی مردم

۴- ره یوان هنری فرزند زمانه: مدعوین شامل هنرمندان

– رکاویزه اختصاصی: تولید تئاتری، طراحی، نمایشنامه، فیلمنامه، فیلم کوتاه، عکس، کاریکاتور، صنایع دستی، خوشنویسی، تراکت، بروشور، پوستر، نماهنگ، موسیقی، ترانه، انیمیشن، فیلم مستند و سایر محصولات و آثار هنری پیرامون برنامه‌های پنج ساله توسعه و برنامه‌های سالانه و حل مشکلات زندگی مردم

۵- ره یوان سیاسی فرزند زمانه: مدعوین شامل احزاب، انجمن‌ها، جامعه‌ها، خانه‌ها، سازمان‌ها، مجمع‌ها، جمعیت‌ها، کانون‌ها و شخصیت‌های سیاسی

– رکاویزه اختصاصی: اعلام مواضع پیرامون برنامه‌های پنج ساله توسعه و برنامه‌های سالانه و حل مشکلات زندگی مردم

۶- ره یوان مطبوعاتی فرزند زمانه: مدعوین شامل مدیران مسئول، مدیران اجرایی، سردبیران، دبیران سرویس‌ها و خبرنگاران محترم خبرگزاری‌ها، روزنامه‌ها، هفته نامه‌ها، دوهفته نامه‌ها، ماهنامه‌ها، دوماهنامه‌ها، فصلنامه‌ها، سالنامه‌ها، گاهنامه‌ها و نشریات دانشجویی

– رکاویزه اختصاصی: تولید یادداشت، خبر، گزارش، گفت‌وگو و مقاله پیرامون برنامه‌های پنج ساله توسعه و برنامه‌های سالانه و حل مشکلات زندگی مردم

۷- ره یوان سیاسی فرزند زمانه: مدعوین شامل صاحب‌نظران، علل مختلفی می‌شود. به محض اینکه کشور به سطح قابل قبولی از توسعه مورد نظر خود رسید، باید به تدریج از نظام برنامه‌نویسی فاصله بگیرد تا اقتصاد بتواند در فضایی غیردستوری، مکانیزم‌های خود را فعال نموده و به سمت توسعه پایدار حرکت کند.

در این مرحله ماهیت برنامه به یک راهنما تغییر می‌یابد. اما به نظر می‌رسد در ساختار تصمیم‌گیری کشور، ماهیت برنامه‌نویسی به چزلسی از بوکراسی و دیوان‌سالاری رایج تبدیل شده است؛ تو گویی که قرار است دولت تا ابد از برنامه‌نویسی استفاده کرده و همچنان در حوزه‌های اقتصادی و اجتماعی مداخله مستقیم داشته باشد.

مقاومت دولت و مجلس در برابر جدا شدن از سیستم برنامه‌ریزی و در واقع حذف رانت‌های مختلفی که بواسطه برنامه‌نویسی ایجاد می‌شود، می‌تواند به طور جدی کشور را از توسعه متوازن دور نماید. در سیستم برنامه‌نویسی جاری، پس از اینکه لایحه برنامه پنج‌ساله توسط دولت تهیه شد، می‌بایست توسط مجلس شورای اسلامی تصویب گردد. این فرایند باعث می شود تا برنامه پنج‌ساله به شکل قانون درآمده و در مسیر اجرا با مشکلات کمتری روبرو گردد.

> با مرور برنامه‌های اجرا شده در گذشته روشن می‌شود که عدم شناخت صحیح مشکل اصلی از دیرباز یکی از زمینه‌های اصلی توسعه نامتوازن اقتصاد کشور بوده است. وجود هالو پراکنده و بعضا ناهمجهت، باعث کاهش قابل توجه کارآیی یک برنامه موفق می‌شود

اما طی شدن این مسیر بطور بالقوه و بالفعل برنامه را با تهدیدهای مختلفی مواجه می‌سازد. اگر سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی به عنوان مسئول اصلی تهیه برنامه توسعه کشور را تهادی کاملا کارشناسی در نظر بگیریم که برنامه را کاملا بر اساس ایده توسعه متوازن نوشته باشد، با آمدن لایحه به صحن مجلس، امکان جرح و تعدیل‌های نامحدودی بر ضوابط، اعداد و ارقام لایحه فراهم می‌شود.

۱. راه‌نما

نمی‌دانم چرا...؟

راهی دکتر محمدرسانای ابیاله
رییس مرکز مطالعات راه‌درخی سیاست‌روز

یکم: نمی‌دانم چرا مفهوم برنامه‌ریزی در کشور به معنای تهیه فهرست اقدامات قابل انجام با هزینه مشخص در سطح ملی و استانی است؟ نمی‌دانم چرا گزاره‌های مقدس و انقلابی جای اهداف را می‌گیرند و همواره غیرقابل دست‌یابی باقی می‌مانند؟

دوم: نمی‌دانم چرا امر خطیر برنامه‌ریزی، برنامه و برنامه‌ریزان در کشور، اهمیت، حساسیت اجتماعی و تخصص‌گرایی خود را از دست داده است؟ نمی‌دانم چرا همه مدعی برنامه‌ریزی و برنامه‌نویسی برای ایران هستند؟

سوم: نمی‌دانم چرا برنامه در کشور ما همواره زینت‌بخش قفسه‌ها و کشوی میز مدیران و فقط برای اثبات خواسته‌ها و مطالبات از مردم و به تعویق انداختن حل مشکلات زندگی آنان مورد استفاده قرار می‌گیرد؟

چهارم: نمی‌دانم چرا هیچ‌یک از شاخصه‌های برنامه‌های توسعه پنج‌ساله کشور محقق نمی‌شود و برنامه‌ریزان کشور نسبت به آن پاسخ‌گو نیستند؟ نمی‌دانم چرا باور نداریم که شاخصه‌ها با برنامه و برنامه‌ریزی نادرست است؟

پنجم: نمی‌دانم چرا شیوه سنتی و ناکارآمد برنامه‌ریزی طی ۷۰ سال گذشته تغییر نکرده است و همچنان برای رسیدن به مقصد از طریق نشانی نادرست امور وجود دارد؟

ششم: نمی‌دانم چرا دولت‌ها بدون داشتن برنامه مشخصی برای ارائه کشور، حرکت می‌کنند و بی‌رودنه و بار مشکلات زندگی مردم را هر روز بیشتر از دیروز می‌کنند و هنوز از مردم و کشور طلبکارند؟

هفتم: نمی‌دانم چرا چنان‌چه‌های سیاسی یکی انجام کار تشکیلاتی و علمی در ارائه برنامه مشخص برای اداره کشور، با دوقطبی‌سازی‌های هیجانی همه‌پرسی‌ها به دنبال جایجایی قدرت بصورت سنتی هستند؟

هشتم: نمی‌دانم چرا پس از گذشت هفت دهه هنوز بی‌برنامگی، سکسه رایج عرصه‌های گوناگون اداره کشور است؟ نمی‌دانم چرا با زبان بی‌زبانی همه یاور دارند که این دست برنامه‌ریزی‌ها دیگر جواب نمی‌دهد؟

نهم: نمی‌دانم چرا قدرت تشخیص زیان‌بازی‌های برنامه‌ای و برنامه‌های کاذب در نهادهای نظارتی کلان کشور در تایید ملاحیت‌های مدیران ارشد نظام وجود ندارد؟

دهم: نمی‌دانم چرا باید امید داشته باشیم با نشانی غلط این بار به مقصد می‌رسیم و می‌توانیم به پرسش غلط توسعه و پیشرفت در کشور، این بار پاسخی صحیح بیابیم؟

یازدهم: نمی‌دانم چرا چشم و گوش‌ها، زبان و مغز خود را بر نتایج و خروجی‌های هفت دهه نارنامه‌ریزی‌ها بسته‌ایم و امیدواریم مشکلات متعدد در زندگی مردم با برنامه‌ریزی‌های ناکارآمد، بالابردن آستانه تحمل آنها و یا چاشنی دعا و ثنا حل گردد؟

دوازدهم: نمی‌دانم چرا‌های زیادی در بروز مشکلات زندگی مردم وجود دارد؟ اما می‌دانم که این چراها را باید پاسخی قاطع همراهی شما به دنبال آنیم.

به امید یافتن یا ساختن راه چاره

۱۳. بی‌راهه

آفت مدرک و مدرک‌گرایی در ایران

راهی فروغ اعظم خالقی

موج مدرک‌گرایی سال‌هاست که در کشورمان رواج یافته و همه ساله با افزایش و مقایسه با سرانه ایران بسیار پایین است اما آنچه با مقایسه این آمار حاصل می‌شود، نداشتن رابطه خاص کمی میان تعداد دانشگاه‌ها با میزان فارغ‌التحصیلان دوره دکترا است. البته نباید فراموش کرد که عمده دانش آموختگان ایرانی در این مقطع، خارج از کشور را برای ادامه تحصیل برگزیده‌اند و این موضوع موجب افزایش تعداد فارغ‌التحصیلان کشوری همانند آمریکا و کاهش آمار داخلی ماست.

گذر از مقطع کارشناسی ارشد و تحصیل به عنوان دانشجوی دکترا در کشور ایران با سایر کشورها تفاوت عمده‌ای دارد. آنچه همواره دغدغه جوانان بوده است، معطلی میان آمار متقاوت داخلی، آمارهای خارجی به نام کنکور و نحوه گزینشی پس از آن در دانشگاه‌ها است. در ایران پس از انتخاب رشته و آزمون؛ بررسی آموزشی، پژوهشی و مصاحبه توسط دانشگاه‌ها انجام می‌شود و افرادی که حد نصاب لازم را کسب می‌کنند باید برای مصاحبه به دانشگاه مربوطه مراجعه کنند و دانشگاه نمره فرد را برای بررسی نهایی به سازمان سنجش اعلام می‌کند که نتایج نهایی عمدتا در نیمه اول شهریورماه هر سال اعلام می‌شود.

بر اساس ضوابط شورای سنجش و پذیرش دانشجو برای دوره دکتری در سال‌های اخیر دو محور مد نظر بوده است، ۵۰ درصد نمره کل مربوط به آزمونی است که توسط سازمان سنجش برگزار می‌شود، ۳۰ درصد مربوط به سوابق آموزشی و پژوهشی افراد و ۳۰ درصد به مصاحبه علمی و سنجش علمی اختصاص دارد و توسط دانشگاه‌ها انجام می‌شود که اصولا این روند جهت پذیرش در دانشگاه‌های سراسری برای دانشجویانی که یکی از دو گلوگاه گذشته خود را در این دانشگاه‌ها طی نکرده باشند، بسیار دشوار است. این در حالی است که پذیرش در دانشگاه‌های خارج از کشور بر اساس نمره زبان خارجی(IELTS) ، کسب نمرات معقول در مقاطع قبلی و داشتن توانایی پژوهشی و فنی بالاست.

اما آنچه در میان آمارهای اعلام شده در کشورمان حائز اهمیت است، نرخ رشد دانشجویان و فارغ‌التحصیلان مقطع دکتری را و رابطه مستقیم آن با بیکاری است؛ در واقع با گسترش فرهنگ مدرک‌گرایی در جامعه، شاهد کشیده شدن بحث بیکاری به سمت فارغ‌التحصیلان مقطع دکتری هستیم و این دغدغه زمانی جدی‌تر می‌شود که آمار درستی از تعداد دانشجویان و فارغ‌التحصیلان دکتری به تفکیک رشته‌های تحصیلی منتشر نمی‌شود.

برخی آمارها (بدون ارائه مستندات کافی) از ۱۰۰ هزار بیکار دکتری سخن می‌گویند؛ برخی آمارها این میزان را ۵۰ هزار دانش‌آموخته بیکار در مقطع دکترای عنوان می‌کنند که سالی ۳۰ هزار نفر به این آمار اضافه می‌شود! این آمار ۲۰ هزار فارغ‌التحصیل دکترای بیکار و ۴۷ هزار دانشجو در مقطع دکترای اعلام می‌شود. در میان آمار متفاوت داخلی، آمارهای خارجی نیز چندان دقیق و به‌روز نیستند و شاید دلیل این مسئله، اساسا نبود دغدغه برای تحصیل و اشتغال فارغ‌التحصیلان دکترای باشد.

در حالی که چین ۲۴۸۱ و هند ۱۶۲۰ دانشگاه دارند که نسبت به جمعیت خود و مقایسه با سرانه ایران بسیار پایین است اما آنچه با مقایسه این آمار حاصل می‌شود، نداشتن رابطه خاص کمی میان تعداد دانشگاه‌ها با میزان فارغ‌التحصیلان دوره دکترا است. البته نباید فراموش کرد که عمده دانش آموختگان ایرانی در این مقطع، خارج از کشور را برای ادامه تحصیل برگزیده‌اند و این موضوع موجب افزایش تعداد فارغ‌التحصیلان کشوری همانند آمریکا و کاهش آمار داخلی ماست.

گذر از مقطع کارشناسی ارشد و تحصیل به عنوان دانشجوی دکترا در کشور ایران با سایر کشورها تفاوت عمده‌ای دارد. آنچه همواره دغدغه جوانان بوده است، معطلی میان آمار متفاوت داخلی، آمارهای خارجی نیز چندان دقیق و به‌روز نیستند و شاید دلیل این مسئله، اساسا نبود دغدغه برای تحصیل و اشتغال فارغ‌التحصیلان دکترای باشد.

در حاضر ۱۴۷ هزار و ۹۲۴ نفر دانش آموخته در مقطع دکتری تخصصی در کشور وجود دارد که از این میان ۵۰ هزار نفر بیکار هستند در جدول کشورهای عضو OECD با بیشترین تعداد فارغ‌التحصیلان دانشگاهی بیکار (در محدوده سنی ۶۴-۲۵ سال) کشور یونان با نرخ بیکاری ۱۹/۴ درصد در رتبه نخست جای دارد. کشورهای اسپانیا، ترکیه، ایتالیا و ایرلند به ترتیب با ۷/۷، ۷/۴، ۷/۹ و ۶/۷ درصد نیز در رتبه‌های دوم تا پنجم قرار دارند.

اما آنچه باید به آن به عنوان معضل ریشه‌ای برخورد کرد، تعریف راهکارهایی برای جذب دانشجویان تخصصی در مقطع دکترا و حتی جذب دانشجویان خارجی با فراهم کردن امکانات آموزش عالی، جلوگیری از خروج نخبگان و تسهیل‌سازی امور برای آنها، متناسب‌سازی تعداد پذیرفته شدگان با بازار کار و بسترسازی برای جذب دانشجوی دکترای در رشته‌های مورد نیاز کشور است؛ چراکه پذیرش بی‌رویه دانشجویان دکترا در رشته‌های مختلف بدون توجه به کیفیت آموزشی و آینده شغلی آن‌ها، باعث افزایش نرخ بیکاری در بین این گروه شده است.

در این شرایط، بسیاری از جوانان با هدف ادامه تحصیل، گسترش فعالیت‌های علمی و یافتن موقعیت شغلی مناسب، راهی کشورهای دیگر می‌شوند و اغلب دانشجویان ایرانی که برای ادامه تحصیل به ویژه در مقطع دکترای به کشورهای اروپایی و آمریکایی سفر می‌کنند، تمایل چندانی برای بازگشت به کشور ندارند و همین امر موجب هدر رفت سرمایه‌های انسانی و آسیب به زیرساخت‌های علمی و اقتصادی کشور می‌شود.

۹. نوراهه

مدیرکل

اگه مدیر کل بشم چی می‌شه
مث اونا تیپل بشم چی می‌شه
منو اگه کسی بخواد ببینه
باید تو لیست انتظار بشینه
ایل و تبارمو بذارم سرکار
بدم به پست خوب و نون وآبدار
بدم مدیر مالی و اداری
عمو معاون حسابداری
خواهر زن لوس و تینتیش مامانی
بره بشه مسئول بایگانی
بی‌خودی هی به بعضا گیر بدم
حقوق بیچاره هارو دیر بدم
به نورچشمیا و پاچه خارام
بدم اضافه کار و کلی انعام
یواش یواش تو پیست رانت خواری
بگازونم با ماشین فراری
خلاصه آبی زیر پوستم بره
بشه برام تو زندگی خاطره
ولی یواشکی تو گوشی «جاوید»
زنش به چیزی گفت و کلی خندید:
یه دو ریال بده به کاسه آش
تا مدتی نشین به این خیال باش

راهی جاوید

۱۱. راه و بی‌راه

دروغ کارمندی

رئیس: شما به زندگی پس از مرگ اعتقاد دارید؟ کارمند: بله!
رئیس: خوب است. چون وقتی صبح امروز برای شرکت در مراسم تشییع جنازه پدربزرگ‌تان اداره را ترک کردید، او به اینجا آمد و گفت که می‌خواهد شما را ببیند.

پیام ها:
- وجود بهانه‌های متعدد برای در رفتن از زیر کار در ادارات
- شیوع دروغ‌گویی برای گرفتن مرخصی در ادارات توسط کارمندان
- ضرورت توجه به خرده‌فرهنگ‌های مغرب در ادارات
- لزوم بررسی انگیزش و وجدان کاری کارمندان در ادارات
- اهمیت ارتقای بهره‌وری کار در ادارات

۱۵. راهیان

دیدگاه مردمی

راهی سولماز حسنی از شیراز: چرا کسی به این موضوع مهم نمی‌پردازد که برنامه‌های توسعه به اهداف از پیش تعیین شده خود دست نمی‌یابد؟ چرا رسانه‌های گروهی در این مورد به اندازه کافی مطالبه‌گری ندارند و چرا مسئولین در این باره پاسخ‌گو نیستند. شاید است که نهادهای مردمی و مستقل در باره برنامه‌های اول تا بیخ توسعه از مسئولین مربوطه بر طبق تقسیم کار ملی پرسش‌گری داشته باشند و مسئولین هم در این زمینه نسبت به عملکرد گذشته خود پاسخ‌گو باشند.

۱۶. بزرگ‌راه

پاسخگویی

۱- در صورت ارسال دستور کار جلسات، متن مذاکرات، صورت‌جلسات و متن مصوبات و قوانین مرتبط با برنامه‌های توسعه پنج ساله و برنامه‌های سالانه اداره کشور به دانشجویان مقطع کارشناسی ارشد و دکترا (جهت تدوین پایان‌نامه) اعلام آمادگی می‌نماییم.

۲- شماره بعدی راهنامه را در روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۷/۰۵/۰۸ منتشر می‌کنیم.

۳- راهیان گرامی برای اعلام نظر و ارسال آثار در صورت تمایل می‌توانند با یکی از روش‌های زیر با ما تماس بگیرند.

نشانی سایت: www. siasatrooz. ir
ایمیل: info@siasatrooz. ir
کانال تلگرامی: @vijeha_siasatrooz
شماره ارسال پیامک: ۳۰۰۰۶۱۳۲۳۶۲۲۵

نشانی پستی: تهران، میدان فاطمی، بالاتر از میدان گل‌ها، خیابان شهید جهان آرا، کوچه بابک (۱۳/۲)، شماره ۱۶، روزنامه سیاست روز، مرکز مطالعات راه پردی
کد پستی: ۱۴۳۸۶۳۴۸۷۱
تلفن: ۶- ۸۸۰۱۸۸۷۰
نمابر: ۸۸۰۰۷۵۷۵

۴- برای ارائه مشاوره رایگان علمی و پژوهشی پیرامون برنامه‌های توسعه پنج ساله و برنامه‌های سالانه اداره کشور به دانشجویان مقطع کارشناسی ارشد و دکترا (جهت تدوین پایان‌نامه) اعلام آمادگی می‌نماییم.

۵- راهیان گرامی برای اعلام نظر و ارسال آثار در صورت تمایل می‌توانند با یکی از روش‌های زیر با ما تماس بگیرند.

نشانی سایت: www. siasatrooz. ir
ایمیل: info@siasatrooz. ir
کانال تلگرامی: @vijeha_siasatrooz
شماره ارسال پیامک: ۳۰۰۰۶۱۳۲۳۶۲۲۵

نشانی پستی: تهران، میدان فاطمی، بالاتر از میدان گل‌ها، خیابان شهید جهان آرا، کوچه بابک (۱۳/۲)، شماره ۱۶، روزنامه سیاست روز، مرکز مطالعات راه پردی
کد پستی: ۱۴۳۸۶۳۴۸۷۱
تلفن: ۶- ۸۸۰۱۸۸۷۰
نمابر: ۸۸۰۰۷۵۷۵

فراخوان اجتماعی ره‌پویان فرزند زمانه

مقدمه:

گفتمان اجتماعی راه توسعه برای حل مشکلات زندگی مردم نیازمند جریان فعال و همگانی برای بسیج همه توانمندی خرد جمعی جامعه است که تاکنون از سوی دست اندرکاران برنامه‌ریزی توسعه و حل مشکلات زندگی مردم به نحو شایسته مورد استفاده قرار نگرفته است. برنامه‌های پنج ساله توسعه و برنامه‌های سالانه در ایران، هیچگاه دارای گفتمان اجتماعی نبوده است. از این رو همواره زینت بخش قفسه‌های کتابخانه‌ها و کشوی میز مدیران بوده است. بدون گفتمان اجتماعی، جامعه در باره چرایی عـدم تحقق اهـداف برنامه‌ها، پرسشـی نـدارد و برنامه‌ها و دست‌اندرکاران آن هم پاسخگو نیسستند. این روند ناکنون حل مشکلات زندگی مردم را از برنامه‌های به برنامه دیگر و حجم وسیعی از مشکلات را به آینده حواله